

“मीठे बच्चे— पुण्य आत्मा बन्को लागि आफ्नो चार्ट (प्रगति विवरण) हेर, कुनै पाप त हुँदैन, सत्यताको खाता जम्मा छ ?”

प्रश्नः— सबैभन्दा ठूलो पाप कुनचाहिँ हो ?

उत्तरः— कसैप्रति विकारी दृष्टि राख्नु— यो सबैभन्दा ठूलो पाप हो । तिमी पुण्य आत्मा बन्ने बच्चाहरूले कसैप्रति पनि विकारी दृष्टि राख्न सक्दैनौ । जाँच गर्नु छ— म कहाँसम्म योगमा रहन्छु ? कुनै पाप त गर्दिनँ ? उच्च पद पाउनु छ भने खबरदारी राख, अलिकति पनि कुदृष्टि नहोस् । बाबाले जुन श्रीमत दिनुहुन्छ त्यसमा पूरा चल्दै जाऊ ।

गीतः— मुखडा देख ले प्राणी... ।

ओम् शान्ति । बेहदका बाबाले आफ्ना बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, आफूलाई जाँच गर । यो त सबैलाई थाहा हुन्छ— हामीले सारा जीवनमा कति पाप, कति पुण्य गरेका छौं ? सधैं आफ्नो चार्ट हेर— कति पाप र कति पुण्य गरेका छौं ? कसैलाई असन्तुष्ट त गरिनँ ? हरेक मनुष्यले सम्भन सक्छ— मैले जीवनमा के-के गरेको छु ? कति पाप गरेको छु, कति दान-पुण्य आदि गरेको छु ? मनुष्यहरू यात्रामा जाँदा दान पुण्य गर्दैन् । पाप नगर्ने कोसिस गर्दैन् । त्यसैले बाबाले बच्चाहरूसँग नै सोध्नुहुन्छ— कति पाप, कति पुण्य गरेका छौ ? अहिले तिमी बच्चाहरूलाई पुण्य आत्मा बन्नु छ । कुनै पनि पाप गर्नु छैन । पाप पनि अनेक प्रकारका हुन्छन् । कसैमा खराब दृष्टि जानु यो पनि पाप हो । खराब दृष्टि हुन्छ नै विकारको । त्यो हो सबैभन्दा खराब । कहिल्यै पनि विकारको दृष्टि जानु हुँदैन । विशेष गरेर स्त्री-पुरुषको त विकारको नै दृष्टि हुन्छ । कुमार-कुमारीको पनि कहीं-कहीं विकारको दृष्टि उठ्छ । अब बाबाले भन्नुहुन्छ— यो विकारको दृष्टि हुनुहुँदैन । नत्रभने तिमीलाई बाँदर भन्नुपर्ने हुन्छ । नारदको उदाहरण छ नि । भने— मैले लक्ष्मीलाई वरण गर्न सक्छु ! तिमीले पनि भन्दछौ नि, हामी लक्ष्मीलाई वरण गर्नेछौं । नारीबाट लक्ष्मी, नरबाट नारायण बन्नेछौं । बाबाले भन्नुहुन्छ— आफ्नो दिलसँग सोध— म कहाँसम्म पुण्य आत्मा बनेको छु ? कुनै पाप त गर्दिनँ ? योगमा कहाँसम्म रहन्छु ?

तिमी बच्चाहरूले त बाबालाई चिन्दौ तब त यहाँ बसेका छौ नि । दुनियाँका मनुष्यहरूले बाबालाई यी बापदादा हुन् भनेर कहाँ चिन्दैन् र ! तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूले त जान्दछौ— परमपिता परमात्मा ब्रह्माको तनमा प्रवेश गरेर हामीलाई अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको खजाना दिनुहुन्छ । मनुष्यहरूको पासमा हुन्छ विनाशी धन । त्यसैलाई दान गर्दैन् । ती त पत्थर हुन् । यी हुन् ज्ञानका रत्न । ज्ञान सागर बाबाको पासमा नै रत्न छन् । यी एक-एक रत्न लाखौं रूपैयाँका छन् । रत्नागर बाबाबाट ज्ञान रत्न धारण गरेर फेरि यी रत्नहरूको दान गर्नु छ । जति जसले लिन्छ र दिन्छ, उति नै उच्च पद पाउँछ । त्यसैले बाबाले सम्भाउनुहुन्छ आफूभित्र हेर मैले कति पाप गरेको छु ? अहिले कुनै पाप त हुँदैन ? अलिकति पनि कुदृष्टि नहोस् । बाबाले जुन श्रीमत दिनुहुन्छ त्यसैमा पूरा चलिराख, यो खबरदारी चाहिन्छ । मायाको तुफान आए पनि कर्मन्द्रियहरूबाट कुनै विकर्म गर्नु छैन । कसैतर्फ कुदृष्टि गएमा उसको अगाडि उभिन पनि हुँदैन । एकदम गझाल्नुपर्छ । थाहा हुन्छ— यसको कुदृष्टि छ । यदि उच्च पद पाउनु छ भने धेरै खबरदार रहनु छ । कुदृष्टि भयो भने फेरि लुलो-लंगडो बन्नेछौ । बाबाले जे श्रीमत दिनुहुन्छ, त्यसमा चल्नु छ । बाबालाई बच्चाहरूले नै चिन्न सक्छन् । सम्भ, बाबा कहीं जानुहुन्छ, बच्चाहरूले नै सम्भनेछन् बाबदादा आउनुभएको छ । देख्न त अरू धेरै मनुष्यहरूले देख्नेछन् तर उनीहरूलाई कहाँ थाहा हुन्छ र ! यी को हुन् भनेर कसैले सोधेमा भन— उहाँ बापदादा हुनुहुन्छ । ब्याज त सबैको पासमा हुनै पर्छ । भन— शिवबाबाले हामीलाई यी दादाद्वारा अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान दिनुहुन्छ । यो हो आध्यात्मिक ज्ञान, जुन सबै आत्माहरूका पिताले बसेर दिनुहुन्छ । शिव भगवानुवाच, गीतामा कृष्ण भगवानुवाच गलत छ । ज्ञान सागर पतित-पावन शिवलाई नै भनिन्छ । ज्ञानले नै सद्गति हुन्छ । यो हो अविनाशी ज्ञान रत्न । सद्गति दाता एक बाबा नै हुनुहुन्छ । यी सबै अक्षरहरू पूरा रीतिले याद राख्नुपर्छ । अहिले बच्चाहरूले सम्भन्दैन्— हामी बाबालाई जान्दछौं र बाबाले पनि सम्भन्दैन् म बच्चाहरूलाई जान्दछु । बाबाले त भन्नुहुन्छ नि— यी सबै मेरा बच्चाहरू हुन्, तर जान्न सक्दैनन् । तकदिरमा छ भने पछि गएर जानेछन् । सम्भ, यी बाबा कहीं जाँदा कसैले सोध्न सक्छन् यी को हुन् ? अवश्य पनि शुद्ध भावले नै सोध्नेछन् । बापदादा हुनुहुन्छ, अक्षर नै यही भन । बेहदका बाबा हुनुहुन्छ निराकार । उहाँ जबसम्म साकारमा

आउनुहुन्न तबसम्म बाबाबाट वर्सा कसरी मिलोस् ? त्यसैले शिवबाबाले प्रजापिता ब्रह्माद्वारा एडाप्ट गरेर वर्सा दिनुहुन्छ । यी प्रजापिता ब्रह्मा र यी बी.के. हुन् । पढाउनेवाला ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । उहाँबाट नै वर्सा मिल्छ । यी ब्रह्मा पनि पद्धन् । यी ब्राह्मणबाट फेरि देवता बन्नेछन् । सम्भाउन कति सहज छ । कसैलाई पनि व्याजद्वारा सम्भाउन राम्रो छ । भन, बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गन्यौ भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ । पावन बनेर पावन दुनियाँमा जानेछौ । उहाँ पतित-पावन बाबा हुनुहुन्छ नि । हामी पुरुषार्थ गरिरहेका छौं पावन बन्ने । जब विनाशको समय हुनेछ हाम्रो पढाइ पूरा हुनेछ । कति सहज छ सम्भाउन । कोही पनि कहीं आउने-जाने गर्दछन् भने व्याज साथमा हुनुपर्छ । यस व्याजको साथमा फेरि एउटा सानो पर्चा पनि हुनुपर्छ । त्यसमा लेखिएको होस्— बाबा आएर फेरि आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ । अरू सबै धर्महरू यस महाभारत लडाईद्वारा कल्प पहिले जस्तै ड्रामा प्लान अनुसार खलास हुनेछन् । यस्ता पर्चाहरू २-४ लाख छापिएका हुन् । जो कसैलाई पनि पर्चा दिन सक्छौ । माथि त्रिमूर्ति होस्, दोस्रो तर्फ सेन्टरको ठेगाना होस् । बच्चाहरूलाई सारा दिन सेवाको ख्याल चल्नुपर्छ ।

बच्चाहरूले गीत सुन्यौ— सधैं आफ्नो चार्ट बसेर हेर्नुपर्छ— आज सारा दिनमा मेरो अवस्था कस्तो रह्यो ? बाबाले यस्ता धेरै मनुष्यहरूलाई देख्नुभएको छ जसले सधैं राती सारा दिनको चार्ट बसेर लेख्छन् । जाँच गर्दछन्— कुनै खराब काम त गरिनँ ? सारा लेख्छन् । सम्भन्धन्— राम्रो जीवन कहानी लेखियो भने पछि आउनेले पढेर यसरी सिक्नेछन् । यस्तो लेखनेवाला असल व्यक्ति पनि हुन्छन् । विकारी त सबै हुन्छन् नै । यहाँ त त्यो कुरा छैन । तिमी आफ्नो चार्ट सधैं हेर । फेरि बाबाको पासमा पठाउनुपर्छ । त्यसबाट उन्नति राम्रो हुनेछ र डर पनि रहनेछ । सबै किलयर लेख्नुपर्छ— आज मेरो खराब दृष्टि गयो, यो भयो... । जसले एक-अर्कालाई दुःख दिन्छन् बाबाले उनीहरूलाई गाजी (धोकेबाज) भन्नुहुन्छ । जन्म-जन्मान्तरको पाप तिम्रो शिरमाथि छ । अब तिमीलाई यादको बलले पापको बोझलाई उतार्नु छ । त्यसैले सधैं हेर्नुपर्छ— म सारा दिनमा कति गाजी बनै ? कसैलाई दुःख दिनु अर्थात् गाजी बन्नु । पाप बन्छ । बाबाले भन्नुहुन्छ— गाजी बनेर कसैलाई दुःख नदेऊ । आफ्नो पूरा जाँच गर— मैले कति पाप, कति पुण्य गरेको छु ? जो मिले पनि यो बाटो बताउनु छ । सबैलाई धेरै प्यारले भन— बाबालाई याद गर्नु छ र पवित्र बन्नु छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान पवित्र बन्नु छ । तिमी संगममा भए पनि यो त रावण राज्य हो नि । यस मायावी विषय वैतरणी नदीमा रहँदा-रहँदै कमल फूल समान पवित्र बन्नु छ । कमल फूल धेरै बाल-बच्चा भएको हुन्छ । फेरि पनि पानीभन्दा माथि रहन्छ । गृहस्थी हुन्छ, धेरै चीजहरू पैदा गर्दछ । यो दृष्टान्त तिम्रो लागि पनि हो, विकारबाट न्यारा भएर रहनु छ । यो एक जन्म पवित्र भएर रह्यौ भने फेरि यो अविनाशी हुनेछ । तिमीलाई बाबाले अविनाशी ज्ञान रत्न दिनुहुन्छ । बाँकी त सबै पत्थर हुन् । उनीहरू त भक्तिको कुरा नै सुनाउँछन् । ज्ञानसागर पतित-पावन त एउटै हुनुहुन्छ । त्यसैले यस्ता बाबासँग बच्चाहरूको कति प्यार रहनुपर्छ । बाबाको बच्चाहरूसँग, बच्चाहरूको बाबासँग प्यार रहन्छ । बाँकी अरू कसैसँग कनेक्सन (सम्बन्ध) छैन । सौतनी उनीहरू हुन् जो बाबाको मतमा पूरा चल्दैनन् । रावणको मतमा चल्छन् भने रामको मत कहाँ भयो र । आधाकल्प छ रावण सम्प्रदाय त्यसैले यसलाई भ्रष्टाचारी दुनियाँ भनिन्छ । अब तिमीले अरू सबैलाई छोडेर बाबाको मतमा चल्नु छ । बी.के. को मत मिल्छ त्यसलाई पनि जाँच गर्नु छ— यो सही छ वा गलत छ ? तिमी बच्चाहरूलाई सही र गलतको समझ पनि अहिले मिलेको छ । जब राइटियस आउनुहुन्छ तब नै राइट र रड्ग बताउनुहुन्छ । बाबाले भन्नुहुन्छ— तिमीले आधाकल्प यी भक्तिमार्गका शास्त्र सुनेका छौ, अब मैले तिमीलाई जे सुनाउँछु— यो राइट हो वा त्यो राइट हो ? उनीहरू भन्धन्— ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, म भन्छु— म त तिम्रो पिता हुँ । अब जज गर को राइट हो ? यो पनि बच्चाहरूलाई नै सम्भाइन्छ नि । जब ब्राह्मण बनून् तब बुझेछन् । रावण सम्प्रदाय त धेरै छन्, तिमी त धेरै थेरै छौ । उनीहरूमा पनि नम्बरवार हुन्छन् । यदि कसैको कुदृष्टि छ भने पनि त्यसलाई रावण सम्प्रदाय भनिन्छ । राम सम्प्रदायको तब भनिन्छ जब उसको सारा दृष्टि बदलेर देवी बनोस् । आफ्नो अवस्थाबाट हरेकले बुझन त सक्छ नि । पहिले त ज्ञान थिएन, अहिले बाबाले बाटो बताउनुभएको छ । त्यसैले हेर्नु छ— के मैले अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको दान गर्दू ? भक्तहरूले दान गर्दछन् विनाशी धनको । अब तिमीलाई दान गर्नु छ अविनाशी धनको, न कि विनाशी । यदि विनाशी धन छ भने अलौकिक सेवामा लगाउँदै जाऊ । पतितलाई दान गर्नाले पतित नै बन्छौ । अहिले तिमी आफ्नो धन दान गर्दौ, त्यसैले यसको बदलामा फेरि २१ जन्मको लागि नयाँ दुनियाँमा मिल्छ । यी सबै कुरा सम्भनुपर्ने कुरा हुन् । बाबाले सेवाका युक्तिहरू पनि बताउँदै रहनुहुन्छ । सबैमाथि रहम (दया) गर । गायन गरिएको पनि छ परमपिता

परमात्माले ब्रह्माद्वारा स्थापना गर्नुहुन्छ । तर अर्थ सम्भदैनन् । परमात्मालाई नै सर्वव्यापी भनिदिएका छन् । त्यसैले बच्चाहरूलाई सेवाको सोख धेरै राख्नु छ । अरूको कल्याण गयौ भने आफ्नो पनि कल्याण हुनेछ । दिन-प्रतिदिन बाबाले धेरै सहज बनाउदै जानुहुन्छ । यो त्रिमूर्तिको चित्र त धेरै राम्रो चीज छ । यसमा शिवबाबा पनि हुनुहुन्छ, फेरि प्रजापिता ब्रह्मा पनि छन् । प्रजापिताले ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूद्वारा फेरि विश्वमा १०० प्रतिशत पवित्रता-सुख-शान्तिको दैवी स्वराज्य स्थापना गरिरहनु भएको छ । बाँकी अनेक धर्महरू यस महाभारत लडाईमा पहिले जस्तै विनाश हुनेछन् । यस्ता-यस्ता पर्चा छपाएर बाँड्नुपर्छ । बाबाले कति सहज बाटो बताउनुहुन्छ । प्रदर्शनीमा पनि पर्चा देऊ । पर्चाद्वारा सम्भाउन सहज हुन्छ । पुरानो दुनियाँको विनाश त हुनु नै छ । नयाँ दुनियाँको स्थापना भइरहेको छ । एक आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना भइरहेको छ । बाँकी यी सबै विनाश हुनेछन् कल्प पहिले जस्तै । जहाँ गए पनि पकेटमा पनि पर्चा र ब्याजहरू सदैव भइरहन् । सेकेपडमा जीवनमुक्ति गाइएको छ । भन, उहाँ हुनुहुन्छ बाबा, यी हुन् दादा । उहाँ बाबालाई याद गर्नाले यो सत्ययुगी देवता पद पाउनेछौ । पुरानो दुनियाँको विनाश, नयाँ दुनियाँको स्थापना, विष्णुपुरी नयाँ दुनियाँमा फेरि यिनको राज्य हुनेछ । कति सहज छ । तीर्थ आदिमा मनुष्यहरू जान्छन्, कति धक्का खान्छन् । आर्य समाजी आदि पनि ट्रेन भरि जान्छन् । यसलाई भनिन्छ धर्मको धक्का, वास्तवमा हुन् अधर्मको धक्का । धर्ममा त धक्का खानुपर्ने आवश्यकता हुँदैन । तिमी त पढाइ पढिरहेका छौ । भक्तिमार्गमा मनुष्यहरू के-के गरिरहन्छन् ।

बच्चाहरूले गीतमा पनि सुने- मुखडा देख... यो मुखडा तिमी बाहेक अरू कसैले देखन सक्दैन । भगवान्‌लाई पनि तिमी देखाउन सक्छौ । यी हुन् ज्ञानका कुराहरू । तिमी मनुष्यबाट देवता, पाप आत्माबाट पुण्य आत्मा बन्छौ । दुनियाँले यी कुराहरूलाई बिल्कुलै जान्दैन । यी लक्ष्मी-नारायण स्वर्गका मालिक कसरी बने- यो कसैलाई थाहा छैन । तिमी बच्चाहरू त सबै जान्दछौ । कसैको बुद्धिमा तीर लाग्यो भने बेडा पार हुनेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ । रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः-

- १) यदि विनाशी धन छ भने त्यसलाई सफल गर्नको लागि अलौकिक सेवामा लगाउनु छ । अविनाशी धनको दान पनि अवश्य गर्नु छ ।
- २) आफ्नो चार्टमा देख्नु छ मेरो अवस्था कस्तो छ ? सारा दिनमा कुनै खराब काम त हुँदैन ? एक-अकालाई दुःख त दिन्न ? कसैमाथि कुदृष्टि त जाँदैन ?

वरदानः- रुहानियतको स्थितिद्वारा व्यर्थ कुराको स्टक समाप्त गर्ने खुसीको खजानाले सम्पन्न भव

रुहानियतको स्थितिद्वारा व्यर्थ कुराको स्टकलाई समाप्त गर, नत्रभने एक-अर्काको अवगुणको वर्णन गर्दै विमारीको कीटाणु वातावरणमा फैलाउँदै रहनेछौ, यसले वातावरण पावरफुल बन्नेछैन । तिम्रो पासमा अनेक भावनाले अनेक आत्माहरू आउनेछन् तर तिम्रो तर्फबाट शुभ भावनाका कुराहरू नै लिएर जाऊन् । यो तब हुनेछ जब स्वयंको पासमा खुसीको कुराको स्टक जमा हुनेछ । यदि दिलमा कसैको प्रति कुनै व्यर्थ कुरा भयो भने त जहाँ बात (कुरा) हुन्छन् वहाँ बाप हुँदैन, पाप हुन्छ ।

स्लोगनः- स्मृतिको स्विच अन छ भने मूँड आफ हुन सक्दैन ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क :

- ७) हर समय नवीनताको अनुभव गर्दै अरूलाई पनि नयाँ उमंग-उत्साहमा ल्याऊ । खुसीमा नाच र बाबाका गुणहरूको गीत गाऊ । मधुरताको मिठाईले स्वयंको मुख मीठो गर्दै अरूलाई पनि मधुर बोली, मधुर संस्कार, मधुर स्वभावद्वारा मुख मीठो गराऊ ।